

GNIEWAJĄCY (1) *part praes act*

G sg m gni(e)wając(e)go.

Sł stp s.v. gniewać, Cn brak, Linde w objaśnieniu s.v. gniewnik w innym znaczeniu.

Imiesłów od „gniewać się”; w funkcji rzeczownika: człowiek, który się gniewa: LepŹy ieŹt gniew niŹli Źmiech/ bo przez Źmutn twarz gniewącego/ troŹcŹe Źie myŹl grzeŹzącego. BielKron 80v.

Cf **GNIEWAĆ SIĘ, GNIEWAJĄCY SIĘ, [GNIEWOSZ]**

MM